

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. kovo 16 d.

valstybės pagalbos, kurią Italijos Lacijaus regionas ketina suteikti siekiant sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 587)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/598/EB)

EUROPOS KOMISIJA,

(2) Italija atsakė 2003 m. liepos 23 d.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

(3) Bendrovė ACEA, pagalbos gavėja, atsakė 2003 m. rugsėjo 8 d. 2003 m. rugsėjo 15 d. minėtas atsakymas kartu su daugybe kitų prašymų buvo išsiųstas į Italiją, kviečiant pateikti savo pastabas. Buvo prašoma pateikti:

atsižvelgdama į sutartį dėl Europos ekonominės erdvės, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal nurodytus straipsnius ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į šias pastabas,

— pradinės ACEA ir „Electrabel“ akcininkų sutarties dėl AEP įkūrimo kopiją;

kadangi:

— veiklos perkėlimo iš ACEA į AEP sąlygas, ypač jei būtų atsižvelgiama į svarstomą priemonę;

I. PROCEDŪRA

(1) 2003 m. gegužės 13 d. sprendimu, Italijai pristatytu tos pačios dienos raštu, Komisija kviesdama Italiją ir kitas suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas nusprendė pradėti tyrimo, apie kurį kalbama 88 straipsnio 2 dalyje dėl pagalbos, procedūrą ⁽²⁾.

— ACEA veiklos rūšis, kurioms būtų tekę grąžinti.

⁽¹⁾ OL C 188, 2003 8 8, p. 8.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

(4) Italija atsakė 2004 m. kovo 18 d. ir 2004 m. balandžio 29 d.

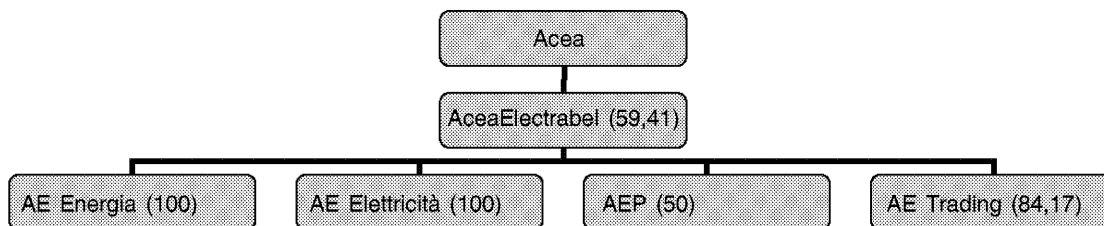
II. PAGALBOS APRAŠYMAS

- (5) Pagalba ketinta teikti dviem energijos taupymo projektams, kuriuos remia Lacijaus regionas: apskrities šildymo ir vėjo jėgainės projektams. Buvo paskelbta, kad abu projektai yra suderinami, tačiau, remiantis „Deggen-dorf“⁽³⁾ teisiniu precedentu, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 6 straipsnį pirmąjį projektą nuspręsta pradėti vykdyti 1999 m. kovo 22 d. Projektas skirtas šildymo vamzdynams melioruojamose *Torrino Mezzocamino* žemėse šalia Romos. Vamzdynais bus tiekama bendro apšildymo įrenginio energija, kuri bus gaminama iš dalies sustiprintoje ir rekonstruotoje bendros šilumos ir elektros energijos gamybos jėgainėje, kuri teks šilumą naujam kvartalui. Kiti du kvartalai, esantys šalia Romos – Pietų *Torrino* ir *Mostacciano* – jau yra prijungti prie bendros šilumos ir elektros energijos gamybos jėgainės centrinės sistemos šildymo vamzdynais. Nauju projektu ketinama plėsti tinklą, kuris sieks 14 km.
- (6) Šio projekto investicijų suma – 9 500 000 EUR. Investicijos, skiriamos šildymo vamzdynams, neturėtų padidėti – gali išaugti tik sustiprinimo turbinai reikalingos lėšos. Pagalbos suma – 3 800 000 EUR.

- (7) Teisinį priemonės pagrindą sudaro 1999 m. rugpjūčio 6 d. Lacijaus regioninis vykdomasis sprendimas Nr. 4556, pagal kurį buvo išrinkti projektai, finansuoti per iplaukas, gaunamas iš „anglies mokesčio“. Priemonė finansuojama iš pajamų, gautų pagal 1998 m. gruodžio 23 d. patvirtinto finansų įstatymo Nr. 448/98 8 straipsnį įvedus vadinamąjį „anglies mokestį“. 2000 m. liepos 20 d. Aplinkos ministro dekretu Nr. 337 buvo patvirtinti kriterijai ir sąlygos, kurių turi laikytis regionas, naudojantis šiuo mokesčiu surinktas lėšas.

III. PAGALBOS GAVĖJA

- (8) Bendrovė, pagalbos gavėja, yra bendrovė ACEA, kuri anksčiau buvo Romos municipalizuota. Po reorganizavimo procedūrų, į kurias buvo įtraukta daug kitų bendrovių, ypač „Electrabel“, naudos gavėjas dabar jau yra kitas. Bendrovės „AceaElectrabel Produzione“ (toliau – AEP) 50 proc. akcijų valdo „Electrabel Italia“, kitus 50 proc. – „AceaElectrabel“. Pirmosios bendrovės 100 proc. akcijų valdo „Elektrabel“ (Belgija). Antrosios bendrovės 40,59 proc. akcijų valdo „Electrabel Italia“, o 59,41 proc. – ACEA.

Pastaba: grupės ACEA valdymo schema; skaičiai skliaustuose reiškia pagrindinės bendrovės dalyvavimo valdyme lygį; likusi dalis priklauso „Electrabel Italia“ – Belgijos „Electrabel“ filialui.

IV. PROJEKTO VYKDYMO PRIEŽASTYS, APIE KURIAS KALBAMA 88 STRAIPSNIO 2 DALYJE

- (9) Komisija manė⁽⁴⁾, kad aptariamas projektas atitinka gamtos apsaugos straipsnius. Tačiau ji vis tiek išreiškė abejones ir nusprendė pradėti proceso įgyvendinimo tyrimą, kadangi manė, kad turi būti taikomi principai ir kriterijai, paskelbti teismo nutartyje dėl „Deggen-dorf“.
- (10) Paaiškėjo, kad pagalbos gavėja ACEA buvo viena iš municipalizuotų energetikos sektoriaus bendrovių (viešųjų

paslaugų bendrovė, vadovaujanti viešosioms administracinėms vietos įstaigoms), gavusių pagalbą, išanalizuotą 2002 m. birželio 5 d. Komisijos sprendime 2003/193/EB⁽⁵⁾ dėl Valstybės pagalbos. Pagalba buvo suteikta atleidžiant nuo mokesčio ir lengvatiniu būdu suteikiant Italijos paskolas. Paskolos suteiktos viešųjų paslaugų bendrovėms, kurių kapitalo didesniąją dalį sudaro viešasis kapitalas. Nors šis sprendimas reglamentavo tik bendrą pagalbos gavimo tvarką ir juo nebuvo siekiama atsižvelgti į atskirų pagalbos gavėjų situaciją, viena to sprendimo dalių buvo skirta visoms bendrovėms, atitinkančioms nustatytas sąlygas, o ACEA tuo laikotarpiu šias sąlygas atitiko.

⁽³⁾ Teismo sprendimas 1997 m. gegužės 15 d., byla C-355/95 P („Textilwerke Deggen-dorf GmbH“ prieš Europos Bendrijų Komisiją ir Vokietijos Federacinę Respubliką), reg. 1997 m., p. I-2549.

⁽⁴⁾ 3.4 proceso pradėjimo sprendimo punktas C(2003) 1468, 2003 5 13, susijęs su pagalba Nr. 90/2002.

⁽⁵⁾ OL L 77, 2003 3 24, p. 21.

- (11) Komisija 2003/193/EB sprendimu pareiškė, kad tokia tvarka neleistina ir nelegali, ir 3 straipsnyje pareikalavo Italijos valstybės grąžinti pagal tokią tvarką jau išmokėtas sumas. ACEA užginčijo šį sprendimą pirmosios instancijos teisme⁽⁶⁾. Finansinėse ACEA ataskaitose aiškiai remiamasi sumos susigrąžinimo rizika, pavyzdžiui 2004 m. rugsėjo mėn. pusmečio ataskaitoje⁽⁷⁾.
- (12) Atsakydamos į porą Komisijos atitinkamoms Italijos tarnyboms išsiųstų raštų priminti jų pareigą grąžinti minėtas sumas, Italijos tarnybos informavo Komisiją, kad po sprendimo 2003/193/EB priėmimo praėjus daugiau nei porai metų jos vis dar stengiasi įvykdyti šią pareigą priimdamos palankias vykdymo ir priėmimo administracines priemones. Jos nepranešė, ar jau grąžintos sumos, gautos ACEA. Remiantis pateikta informacija reikėtų daryti išvadą, kad ACEA gavo ir dar negražino pagalbos sumų, gautų pagal nesuderintą sprendimo 2003/193/EB tvarką.
- (13) Komisija prisiminė negalinti nustatyti pagalbos sumos, kokią ACEA gavo ir turi grąžinti.
- (14) Kita vertus, Komisija sutiko negalinti įvertinti bendro „senos“ ir „naujos“ pagalbos poveikio ir galimo iškreipto santykio su bendrąja rinka.
- (18) Italija neigia „Deggendorf“ bylos precedentą argumentuodama tuo, kas išdėstyta 19–23 punktuose.
- (19) Italija teigia, kad „Deggendorf“ bylos precedentas negali būti taikomas aptariamai pagalbai dėl skirtingos pagalbos kilmės. Aptariama pagalba yra regioninė (tarnyba, teikianti šią pagalbą, yra Lacijaus regione), o pagalba, suteikta municipalizuotoms bendrovėms, buvo valstybinė.
- (20) Italija tvirtina, kad pagalbos gavėjai taip pat visiškai skiriasi. „Deggendorf“ jurisprudencija taikytina tik individualiems atvejams, o ne pagalbos teikimo tvarkai apskritai.
- (21) Italija teigia, kad „Deggendorf“ jurisprudencija turėtų būti taikoma tik tada, kai sprendimai bus priimti galutinai, o dabartinis Komisijos sprendimas nėra galutinis – ieškinys yra paduotas, bet procesas neužbaigtas. Italija tvirtina, kad Komisija negali vykdyti tokio spaudimo valstybių narių politikai, kol nebus išnaudotos visos apsaugos priemonės, numatytos Sutartyje.

V. ITALIJOS IR TREČIŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

1.1. Italijos pastabos

- (15) Atitinkamų Italijos tarnybų argumentai pateikti 16–27 punktuose.
- (16) Italija iškėlė pagalbos gavėjų tapatumo klausimą, kuris skiriasi nuo Komisijos sprendimo pradėti procesą. Tačiau Italija pastebi, kad pagalbos gavėjas prieš priimant sprendimą pasikeitė. Italija geranoriškai pripažįsta, kad Komisija prieš priimdama sprendimą pradėti procesą nebuvo informuota apie šiuos pasikeitimus. Pagalbos gavėjo pasikeitimas reiškia, kad „Deggendorf“ bylos išvada nebūtų buvusi taikoma ir kad šis procesas būtų buvęs betikslis.
- (17) Italija neigia, kad ši suma – tai pagalba vietos projektui, kuris neturi įtakos pasikeitimui; be to, kadangi šildymas
- (22) Italija pritaria, kad Komisija per plačiai taiko „Deggendorf“ jurisprudenciją, ir pastebi, kad galima izeitis būtų nutraukti valstybių narių pareiškimą.
- (23) Atkreiptinas dėmesys į kitus du aptariamo projekto aspektus, kurie nebūtų taikomi pagal „Deggendorf“ jurisprudenciją: a) projekto energetinio taupymo tikslai yra suderinti su Komisijos politika ir Bendrija; b) ACEA vienintelė iš municipalizuotų bendrovių būtų nubausta, o Komisija vykdytų spaudimą vienam subjektui panaudodama nelegalius būdus.
- (24) Atsakydama Komisijai, Italija 25–27 punktuose pateikia pastabas.
- (25) Pradinis akcininkų susitarimas rodo, kad AEP yra kontroliuojama dviejų bendrovių – ACEA ir „Electrabel“.

⁽⁶⁾ Byla T-297/02 (OL C 289, 2002 11 23, p. 37).

⁽⁷⁾ Galima rasti ACEA interneto puslapyje: www.aceaspa.it

(26) *Joint venture* susitarime nebuvo atsižvelgta nei į analizuojamą projektą, nei į sprendimą grąžinti sumas.

(27) ACEA vykdo keleriopą veiklą, ir nėra įmanoma nustatyti, kurios veiklos sąskaita tektų grąžinti finansinę pagalbą.

1.2. Trečiųjų šalių pastabos

(28) ACEA, pagalbos gavėja, pateikė daug pastabų, analogiškų Italijos pateiktosioms. Bendrovė papildomai pateikė tris pastabas, susijusias su „Deggendorf“ precedento taikymu.

(29) Pirmasis ACEA argumentas buvo tai, kad šiuo atveju, skirtingai nei „Deggendorf“ byloje, netaikomos baudmės ir skubos tvarka nevykdomas grąžinimas, be to, laikas, praėjęs nuo sprendimo dėl neteisėtos pagalbos taikymo, nėra labai ilgas.

(30) Antruoju ACEA argumentu pabrėžtas faktas, kad, skirtingai nei „Deggendorf“ byloje, ACEA nepriskiriama jokia atsakomybė už grąžinimą ir nėra jokio priešiško elgesio; priešingai – ACEA skelbiasi galinti grąžinti sumą ir pasiaiškina, kad vėlavimas nuo jos nepriklauso.

(31) Trečiuoju argumentu ACEA skundžiasi, kad Komisija „Deggendorf“ jurisprudencijos netaiko nuosekliai. ACEA nurodo Komisijos 1998/466/EB⁽⁸⁾ sprendimą dėl Prancūzijos gamybos bendrijos (toliau – PGB), kur cituojamas ankstesnis neigiamas sprendimas dėl to paties pagalbos gavėjo netaikyti „Deggendorf“ jurisprudencijos.

VI. ĮVERTINIMAS

(32) Siekiant įvertinti aptariamą atvejį pirmiausia reikės išanalizuoti, ar sumos dydis, apie kurį kalbama, yra pagalba ir ar ši pagalba gali būti suderinta su Sutarties normomis.

(33) Antra, reikės nustatyti pagalbos gavėjo tapatybę ir įvertinti galimybę taikyti „Deggendorf“ jurisprudenciją.

1.1. Pagalbos galiojimas

(34) Dauguma Italijos ir ACEA pastabų yra apie tai, kad Komisija projektą apibūdina kaip pagalbą.

(35) Projektas finansuojamas pagal valstybės regionų sudarytą balansą, o tiksliau – pajamomis, gaunamomis iš anglies mokesčio, įvesto 1999 m. finansų įstatyme. Pirmą sąlyga, kad tai yra pagalba, yra patenkinta.

(36) Dydis pasirenkamas priklausomai nuo to, kiek tai naudinga vienai iš bendrovių – ACEA arba dabar AEP. Antra sąlyga, kad tai yra pagalba, taip pat patenkinta.

(37) Kalbant apie galimą keitimą, sprendimas pradėti procesą minimas 3.1 punkte: „Šiluma nėra keitimo objektas, tačiau ji gali pakeisti kitus antrinius arba pirminius energetikos produktus, kurie yra keitimo objektai“.

(38) Tai patvirtinta ir kituose Komisijos sprendimuose, pavyzdžiui, dėl pagalbos Italijos Pjemonto regionui mažinant teršalų išsiskyrimą (Nr. 614/02⁽⁹⁾), kur teigiama, kad šildymo vamzdynų projektas „leis šeimoms pakeisti šilumą kitais pirminiais ar antriniais energijos šaltiniais, pavyzdžiui, nafta ir elektra, kurie yra valstybių narių keitimo objektai“.

(39) Šildymo vamzdynų projekto tikslas – pakeisti individualių gyvenamųjų vietų apšildymą viso kvartalo apšildymu. Kitaip tariant, šildymas, tiekiamas per šildymo vamzdynų šilumos generatorių, pakeistų mažas katilines, maitinamas kitų energijos šaltinių – naftos, dujų arba elektros. Nafta, dujos ir elektra yra valstybių narių keitimo objektai. Tai yra pakeičiami dalykai, taigi šis projektas lems kai kuriuos pakeitimus. Bet kokiame atveju abiejų bendrovių ACEA ir „Electrabel“ veikla vykdoma keliuose sektoriuose, o ypač aktyviai – energijos ir elektros gamybos sektoriuose, ir šis verslas yra bendruomeninis. Trečia sąlyga, kad tai yra pagalba, yra patenkinta.

⁽⁸⁾ OL L 205, 1998 7 22, p. 68.

⁽⁹⁾ OL C 6, 2004 1 10, p. 21.

- (40) Galiausiai didelė pagalba iškreipia konkurenciją – iš to naudos gauna kažkuri iš bendrovių, kurios padėtis bendroje energijos rinkoje gali sustiprėti, ir taip gali atsirasti rinkos sąlygų pasikeitimų. Pasikeitimai ir iškreipta konkurencija dėl šios pagalbos suderinama su Komisijos išvadamis kitais atvejais ⁽¹⁰⁾.
- (41) Visos sąlygos, kad esama pagalba, yra patenkintos. Komisija daro išvadą, kad šis projektas yra pagalba.
- (42) Visos sąlygos, kad esama pagalba, yra patenkintos. Komisija daro išvadą, kad šis projektas yra pagalba.
- (43) Visos sąlygos, kad esama pagalba, yra patenkintos. Komisija daro išvadą, kad šis projektas yra pagalba.
- (44) Visos sąlygos, kad esama pagalba, yra patenkintos. Komisija daro išvadą, kad šis projektas yra pagalba.
- (45) Visos sąlygos, kad esama pagalba, yra patenkintos. Komisija daro išvadą, kad šis projektas yra pagalba.
- (46) Panaši investicija lygi nuliui, atsižvelgiant į tai, kad yra alternatyvi galimybė gyvenamąją vietą apšildyti individualiai. Be to, nėra sutaupoma plečiant tinklą. Tačiau bendra investavimo suma Komisijai yra prieinama. Suteikta pagalba sudaro bendrą maksimalią 40 proc. pagalbos sumą.
- (47) Kalbant apie galimus investicinius kaštus ir apie pagalbos dydį, šildymo vamzdynų projektas yra suderinamas su tvarkos 30 ir 37 punktais.

1.2. Pagalbos suderinamumas

- (42) Aptariamoms pagalbos suderinamumo su pagalbos sistema klausimu Komisija pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą pripažįsta, kad projektas vykdomas aplinkos apsaugos tikslais. Antra, Komisija įvertina, ar aptariamo dydžio pagalba atitinka įsakymus dėl gamtos apsaugos tvarkos. Komisija ypač pabrėžia 30 ir 37 punktus.
- (43) Tos pačios tvarkos 30 punkte teigiama, kad „investicijos į energijos taupymo sektorių pagal 6 punktą yra lyginamos su investicijomis į gamtos apsaugą. Tai vaidina svarbų ekonominį vaidmenį, siekiant bendrą aplinkos apsaugos tikslų. Šioms investicijoms gali būti skiriama pagalba, sudaranti 40 proc. pradinių leistinių išlaidų“.
- (44) Šio projekto atveju tik investicija į šildymo vamzdynus, esančius apšildymo ir reikalingų atsarginių dalių paskirstymo tinkle, prilyginama pagalbai. Lacijaus tarnybos pateikė Komisijai techninius ir ekonominius dokumentus, patvirtinančius, kad suprojektuotas šildymo vamzdynų tinklas kitaip nei esant dabartinei situacijai arba anksčiau investicijos atveju *ceteris paribus* leistų žymiai taupyti energiją. Taigi taikomas 30 punktas.
- (45) Tvarkos 37 punkte nustatyta, kad „leistinos išlaidos yra griežtai apribotos papildomais investicijos kaštais (nenumatytos išlaidos), būtiniais pasiekti aplinkos saugos tikslus“.
- (46) Panaši investicija lygi nuliui, atsižvelgiant į tai, kad yra alternatyvi galimybė gyvenamąją vietą apšildyti individualiai. Be to, nėra sutaupoma plečiant tinklą. Tačiau bendra investavimo suma Komisijai yra prieinama. Suteikta pagalba sudaro bendrą maksimalią 40 proc. pagalbos sumą.
- (47) Kalbant apie galimus investicinius kaštus ir apie pagalbos dydį, šildymo vamzdynų projektas yra suderinamas su tvarkos 30 ir 37 punktais.
- (48) Pagal šią analizę Komisija galėtų patvirtinti projektą kaip suderintą su valstybės pagalbos normomis. Norėdama priimti šį sprendimą, Komisija atliko būtiną aplinkos apsaugos ir konkurencinės politikos palyginimą. Kaip nustatyta aplinkos apsaugos tvarkos 4 punkte, „[1] reikia atsižvelgti į aplinkos apsaugą iš ilgo laikotarpio perspektyvos, tačiau tai neįpareigoja bet koku atveju patvirtinti kiekvieną pagalbą“.
- (49) Palaikyti Italijos poziciją, pagal kurią Komisija būtų turėjusi patvirtinti projektą, kiek tai susiję su aplinkos apsaugos tikslų įgyvendinimu, reikėtų nepaisyti konkurencijos įstatymuose numatytų priemonių. Pasak bendros teismo nuomonės, siekdama skatinti valstybės pagalbos tvarkos taikymą Komisija nurodo valstybėms narėms, kaip siekti aplinkos apsaugos tikslų darant kuo mažesnę įtaką konkurencijai. Bet koku atveju pagalbos aplinkos apsaugos tikslas neleidžia pažeisti bendrų taisyklių ir valstybės pagalbos dydžio principų nesvarbu, koks būtų jų tikslas.

1.3. Pagalbos gavėjo tapatybė

- (50) Reikia nustatyti šio pagalbos gavėjo tapatybę.
- (51) Didelė dalis Italijos ⁽¹¹⁾ pastabų yra dėl pagalbos gavėjo pasikeitimo, dėl sąlygų, nustatančių įmonės branduolį, kuris turi įgyvendinti projektą, pasikeitimo, dėl pradinės ACEA ir „Electrabel“ akcininkų sutarties.
- (52) Komisija nebuvo informuota apie tai, kad pagalbos gavėjas prieš sprendimą pradėti procesą tapo AEP. Atitinkamos Italijos tarnybos apie tai pranešė jau prasidėjus procesui.

⁽¹⁰⁾ Pagalbos dokumente N 707/2002 Olandija ir MEP – atnaujintos energijos paplitimas, patvirtintame Komisijos 2003 m. kovo 19 d., teigiama, kad pagalbos sistema taikoma tik atnaujintos elektros energijos gamintojams ir tiems, kurie naudoja elektros energiją, gaminamą bendroje apšildymo sistemoje, per kurią elektros energija įvedama į tinklą. Finansinė pagalba tokioms elektros energijos gamintojų grupėms būtų sustiprinusi jų poziciją bendroje energijos rinkoje, galbūt pakeičiant rinkos sąlygas. Toks suinteresuotų verslininkų padėties stiprinimas kitų konkuruojančių verslininkų atžvilgiu Bendrijoje turi būti laikomas aktu, darančiu žalą Benrijos valstybių narių verslui.

⁽¹¹⁾ Žr. 16 ir 25–27 punktus.

- (53) Kaip buvo minėta dalyje apie pagalbos gavėjo aprašą, AEP nėra ACEA. Tai jau kita bendrovė, valdanti ACEA ir „Electrabel“. Norėdama įvertinti valstybės pagalbos medžiagą, Komisija turi nagrinėti formalius bendruomeninius dalykus. Kaip neseniai patvirtino Tribunolas, remdamasis didele teismo praktika ir pačiu Tribunolu: ⁽¹²⁾
- (54) „Reikia pabrėžti, kad, remiantis teismo praktika, sudaromi atskiri juridiniai arba fiziniai vienetai turi būti laikomi viena bendrove, siekiant pritaikyti Bendrijos tvarką dėl konkurencijos (žr. *Hydrotherm* bylą 170/83 [1984] ECR 2999, 11 dalis ir T-234/95 bylą DSG prieš Komisiją [2000] ECR II-2603, 124 dalis). Teikiant valstybės pagalbą ekonominio vieneto atveju šis klausimas būtų pirmasis – kaip nei pagalbos gavėjo atveju (žr. 323/82 *Intermills* bylą, Komisija [1984] ECR 3809, 11–12 dalys). Šiuo klausimu yra bendra nuomonė, kad Komisija gali savo nuožiūra nustatyti, ar bendrovės, esančios tam tikros grupės dalimis, laikytinos ekonominiams vienetais ar įstatymiškai ir finansiškai nepriklausomais vienetais, kad būtų galima taikyti valstybės pagalbos tvarką (žr. bylas T-371/94 ir T-394/94 *British Airways* ir kiti prieš Komisiją [1998] ECR II-2405, 313–314 dalys ir DSG prieš Komisiją, 124 dalis)“.
- (55) Komisija turi nustatyti, ar ACEA yra bendrovė, esanti grupės ACEA dalis, laikytina ekonomine dalimi. AEP būklės analizė tai patvirtina.
- (56) ACEA pripažįsta valdanti AEP ir „Electrabel“. Tai ji aiškiai patvirtina viename iš atsakymų ⁽¹³⁾. Tai taip pat patvirtinta ACEA finansinėje ataskaitoje, kur AEP įrašyta tarp atskirų bendrovių. Faktas, kad ACEA valdo AEP ir „Electrabel“, yra akivaizdus.
- (57) AEP yra minima ACEA ataskaitose: pirmo pusmečio ataskaitos 35 psl. teigiama, kad „remiantis dekretu Nr. 127/91 37 straipsnyje suteikta teise, į bendrąją erdvę įtraukiamos bendrovės, kurioms kartu su kitomis bendrovėmis vadovauja vadovas, remdamasis susitarimu su tomis bendrovėmis“. Sąraše yra ir AEP.
- (58) Pradinė ACEA ir „Electrabel“ akcinkų sutartis dėl įmonės branduolio keitimo iš ACEA į AEP nelaikoma projekto pagrindu. Yra aišku, kad AEP „paveldėjo“ projektą ir tapo pagalbos gavėja, o ACEA užsiima grupės vidaus darbais ir atlieka tam tikras užduotis, kurias ir anksčiau atliko. Be to, susitarimo dėl bendrovės branduolio pakeitimo į AEP 4 straipsnyje nurodoma, kad į susitarimą nėra įtraukiamas joks ginčas dėl bendrovės branduolio ir kad įmonė, pagalbos gavėja, nedalyvaus jokiam ginče, galinčiame kilti po 2002 m. gruodžio 1 d. (susitarimo data), tačiau tai bus patikrinta anksčiau.
- (59) Dviejų šalių susitarimas neatleidžia nuo prievolės grąžinti nelegalią ir nesuderintą pagalbą. Jei toks susitarimas būtų leistinas, bendrovės galėtų nuolat apeiti prievolę grąžinti nelegalią ir nesuderintą pagalbą. Be to, reikia pabrėžti, kad tuo momentu, kai susitarimas susijungti buvo patvirtintas, sprendimas jau buvo taikomas, o ACEA jį neigė. Prievolė, priskirta ACEA, buvo gerai žinoma, taigi negalima atmesti ketinimo apeiti prievolę grąžinti pagalbą.
- (60) ACEA ir AEP turi būti laikomos vienu ekonominiu vienetu ir neatsižvelgiant į vidinę reorganizaciją pagalbos gavėja turi būti laikoma ta pati grupė, įskaitant ACEA. Kitoks požiūris leistų apeiti valstybės pagalbos taisykles.

1.4. „Deggendorf“ teisinė praktika

- (61) Daugiau kaip po dvejų metų nuo Sprendimo 2003/193/EB priėmimo Italija tebėra nepaskelbusi nelegalios ir nesuderintos pagalbos grąžinimo, ji dar net nėra nustaciusi sumų, kurias turės grąžinti municipalizuotos bendrovės. Nuo 2003 m., kai buvo pradėtas procesas, situacija nepasikeitė. Priduriama, kad Komisija nusprendė pateikti ieškinį teismui, kad Italija nesilaikė Sprendimo 2003/193/EB ⁽¹⁴⁾. Naujausiame dokumente numatoma įtraukti į Bendrijos įstatymus 2004 m. Parlamento dar nepatvirtintas, pagrindinius orientacinius pagalbos grąžinimo principus reglamentuojančias normas: prašymą vietos administracijai nurodyti galimus pagalbos gavėjus ir prašymą pagalbos gavėjams pranešti jų pačių gautą pagalbos sumą.

⁽¹²⁾ 2004 m. spalio 14 d. pirmosios instancijos teismo išvada, byla T-137/02 (*Pollmeier Malchow GmbH & Co./Komisija*).

⁽¹³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Italijos laiškas.

⁽¹⁴⁾ Sprendimas C(2005) 41, 2005 1 20, (apeliacinis skundas dar nepateiktas), žr. 2005 1 20 pranešimą IP/05/76.

- (62) Komisija sutinka, kad situacija, buvusi proceso pradžioje, liktų nepakitusi. Komisija tvirtina dar negalinti nustatyti tikslios pagalbos sumos, kurią ACEA gavo prieš gaudama aptariamą pagalbą. Nei Italijos valstybė, nei ACEA nepateikė įrodymų, kad ACEA atveju nauda, gauta iš nesuderintos sistemos, turi būti laikoma nesudaranti pagalbos dalies arba sudaranti esamą pagalbą arba suderinta dėl pagalbos gavėjo specifinių charakteristikų. Priešingai – dėl jų sumos ir dėl veiklos, kurią įvairiose rinkose vykdė ACEA pagalbos suteikimo metu, t. y. gamybos ir energijos ir elektros paskirstymo, ACEA gauta nauda turi būti suprantama kaip daranti poveikį bendrijų pasikeitimams ir iškreipianti rinką. Be to, nauda yra reikšminga, nes atitinka trejų metų sumą, kurią turi mokėti juridiniai asmenys kaip pajamų mokestį (JAPM). Taigi ACEA grupė, įskaitant ir AEP, mokesčių rinkėjui yra vis dar negrąžinusi grąžintinos neteisėtos ir nesuderintos finansinės pagalbos, ir konkurencija tebėra iškreipta.
- (63) Esant tokiai situacijai, net jei pirmos pagalbos suma ir nėra nustatyta, dėl abiejų pagalbų ACEA santykis su bendrąja rinką yra iškreiptas ir nesuderinamas.

1.5. „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymas aptariamam atvejui

- (64) Italija ir ACEA pateikė daugybę argumentų dėl „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymo šiam atvejui.
- (65) Verta priminti, kad „Deggendorf“ teisminė praktika⁽¹⁵⁾ numato, kad Komisija, analizuodama pagalbos suderinamumą, turi atsižvelgti į visus su tuo susijusius elementus ir ypač į bendrąsias naujos pagalbos pasekmes ir į paskelbtą nesuderinamą dar negrąžintą pagalbą. Ši teismo praktika suteikia galimybę nukelti suderintos pagalbos teikimą, kol bus grąžinta anksčiau suteikta neteisėta ir nesuderinta pagalba.
- (66) Pagalbos gavėjo tapatumo klausimu verta paminėti dar kartą, kas pateikta 51 ir 60 punktuose. Remdamasi pateiktais argumentais, Komisija mano, kad AEP yra grupės ACEA dalis ir kad aptariamam atveju pagalbos gavėjas yra visiškai tas pats.
- (67) Tai, kad šiuo atveju kalbama apie regioninę pagalbą ir kad prielaida, jog pagalba, panaši į municipalinę, galėtų būti laikoma valstybine, yra klaidinga⁽¹⁶⁾. Komisijai visos pagalbos yra valstybinės, ir tai patvirtina faktas, kad Bendrijos institucijos bendrauja tik su valstybinėmis tarnybomis. Tai įrodo ir faktas, kad pagalbos dydis buvo paskelbtas Italijos ir kad Italija yra sprendimo vykdytoja pagal EB sutarties 87 ir 88 straipsnius. Naudojami išteklių vis tiek būtų valstybiniai, nesvarbu, ar tai būtų buvę skirstoma valstybės ar regionų tarnybų. Todėl šis argumentas turi būti atmestas.
- (68) „Deggendorf“ teisminė praktika taikoma visais atvejais, kai pagalbos gavėjas negrąžina to, ką nutaria Komisija, nesvarbu, ar kalbama apie individualią pagalbą ar apie pagalbos sistemą⁽¹⁷⁾. Komisija mano, kad ACEA laikytina municipalizuota bendrove, pagalbos gavėja, nes bent dalis pagalbos buvo suteikta visoms bendrovėms, patekusioms į šią kategoriją, taigi ir ACEA.
- (69) Be to, šiame procese ACEA pristatė pastabas dėl sistemos suderinamumo suinteresuotosios šalies vardu. Komisija savo sprendime pareiškė, kad tokios nepaskelbtos sistemos yra nesuderinamos ir neteisėtos, ir pareikalavo Italijos valstybės grąžinti sumas, gautas pagal minėtas sistemas⁽¹⁸⁾. ACEA užginčijo šį sprendimą pirmosios instancijos teisme⁽¹⁹⁾ įrodinėdama, kad pagalbą gavo pagal dabartinę sistemą. Kaip minėta, nei Italijos valstybė, nei ACEA nepateikė jokio argumento, kuris uždraustų ar apribotų aptariamą grąžinimą.
- (70) ACEA finansinėje ataskaitoje remiamasi Komisijos sprendimu ir galima grupės finansine rizika. Priduriama, kad reikia suskirstyti numanomas pagalbos sumas, kurias Italija turėtų susigrąžinti iš ACEA bent už 1998 m ir 1999 m., nes 1997 m. ACEA dirbo nuostolingai (dėl to nebuvo naudos, nes mokėti mažesni mokesčiai). ACEA grąžina sumas už 1998 m. (28 milijonus eurų) ir už 1999 m. (290 milijonų eurų dėl kai kurių nenumatytų operacijų, susijusių su didelėmis bendrovių išlaidomis).

⁽¹⁵⁾ Žr. 3 išnašą.

⁽¹⁶⁾ Žr. 19 punktą.

⁽¹⁷⁾ Žr. 20 punktą.

⁽¹⁸⁾ Pagal Komisijos sprendimo 3 straipsnį Italija privalo imtis visų įmanomų priemonių grąžinti neteisėtas pagalbos gavėjų gautas sumas.

⁽¹⁹⁾ Žr. 6 išnašą.

- (71) Skirtingai nuo tvirtinimo, pagal kurį „Deggendorf“ teisminė praktika turėtų būti taikoma tik tada, kai Komisijos sprendimas yra galutinis (pavyzdžiui, kai būna parengta galutinė teismo išvada)⁽²⁰⁾, Komisija primena, kad du sprendimai yra galiojantys ir netrukus pradės veikti, kaip pripažinta Italijos⁽²¹⁾. Tai dera su EB sutarties 242 straipsniu, kuriame teigiama, kad ieškiniai negali būti nukeliami. Taip pat reikia priminti, kad šiam atvejui nebuvo prašoma laikinų sumų.
- (72) Italija sutinka, kad taikant „Deggendorf“ teisminę praktiką sudaroma prielaida veikti išskirtinai, kas turėtų būti atliekama kaip *extrema ratio*. Oponuodama į tai, Komisija teigia, kad kontroliuojant valstybės pagalbą būtų galima „Deggendorf“ teisminę praktiką taikyti nuolat ir užtikrinti sistemos, kuria atsižvelgiant į visas valstybės pagalias, gautas pagalbos gavėjo, siekiama sumažinti iškreiptą konkurenciją ir užtikrinti efektyvų sprendimų taikymą, veikimą.
- (73) Nesutikdama su Italijos tvirtinimu, pagal kurį „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymas nustatytų mažesnių valstybių narių⁽²²⁾ pranešimų skaičių, Komisija pabrėžia, kad pranešimas nėra būtinas, bet vis dėlto pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį – reikalingas. Pagalba, apie kurią nepranešama, tampa neteisėta, net jei ji ir suderinta.
- (74) Dėl Italijos tvirtinimo, kad Komisija vykdo ypatingą⁽²³⁾ spaudimą, Komisija pabrėžia, kad šiuo atveju taikoma esama teisminė praktika. ACEA nubausta tik dėl to, kad yra kitos pagalbos gavėja.
- (75) Reikia pabrėžti, kad ACEA nėra nubausta išimtinai. Komisija patvirtino (sprendimas dėl pagalbos Nr. 614/02 cituojamas 38 punkte) daug Pjemonto regiono projektų. Pora patvirtintų projektų turi būti vykdomi AEM, municipalizuota *Torino*, ir ASM, municipalizuota *Settimo Torinese*. AEM atveju buvo vertinama, ar reikės taikyti „Deggendorf“ teismo praktiką. Priimta neigiama išvada dėl *de minimis* taisyklės, atsižvelgiant į tai, kad aptariama suma siekė 17 240 eurų. Vietos tarnybos vėliau prisiėmė pareigą patikrinti, kad trijų mėnesių laikotarpiu nebūtų kitos *de minimis* pagalbos, kad nebūtų viršijama 100 000 eurų suma. Tai būtų buvusi pagalba, nesuteikta „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymo atveju.
- (76) ASM atveju sprendime Nr. 614/02 (cituota ankstesniuose punktuose 38 ir 75) dėl pagalbos teigiama:
- „Remdamosi „Deggendorf“ bylos teismine praktika⁽²⁴⁾, Italijos tarnybos išsipareigojo patikrinti, ar bendrovė, teikianti daug paslaugų, ir kiti pagalbos gavėjai tikrai pasinaudojo minėtomis pagalbomis, ir jei tai pasitvirtins, nesuteikti valstybės pagalbos, kol neteisėtai ir nesuderintai suteiktos pagalbos nebus grąžintos pagal pirmiau minėtą sprendimą“.
- (77) Galiausiai tai, kad ACEA užsiima įvairia veikla ir kad dėl to negalima nustatyti, kurios veiklos sąskaita teks grąžinti suteiktą pagalbą⁽²⁵⁾, yra menkas argumentas. Būtų labai paprasta, jei bendrovė galėtų išvengti sprendimo tik dėl to, kad negalima išsiaiškinti, iš kurios veiklos dalies arba iš kurios bendrovės branduolio dalies teks grąžinti gautą pagalbą.
- (78) Galima argumentuoti, kad tol, kol pagalbos dalis, paskelbta neteisėta ir nesuderinta, turi ryšį su mokestiniais dydžiais, visos ACEA bendrovės branduolio dalys gauna šią pagalbą. Mokestinė pagalba, kaip pagalba vykdomai veiklai, nėra grąžinama iš vienos bendrovės veiklos srities. Neteisėta ir nesuderinta pagalba liečia visą ACEA ekonominę veiklą, įskaitant ir bendrovės branduolį, vėliau pakeistą į AEP. Nėra aišku, ar dalis šios nesugrąžintos pagalbos gali būti skirta ir AEP.

1.6. Dėl trečiųjų šalių pastabų

- (79) Skirtingai nuo to, ką teigia ACEA⁽²⁶⁾, laikas, praėjęs nuo sprendimo priėmimo grąžinti pagalbą, neatsižvelgiant į tai, kad Italijos tarnybos nesiima grąžinimo veiksmų, yra tikrai ilgas. 2005 m. sausio mėn. pabaigoje Italija dar nebuvo patvirtinusi grąžinimo veiksmų. Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 3 dalyje⁽²⁷⁾ aiškiai teigiama, kad grąžinama nedelsiant. Iki šiol, kaip minėta, ne tik nebuvo pradėta vykdyti jokių grąžinimo veiksmų, bet net nebuvo nustatytos aiškios tokių veiksmų vykdymo gairės.
- (80) Gražūs ACEA⁽²⁸⁾ norai nekeičia situacijos *de facto*, t. y. nesugrąžintos pagalbos. Analizuojama pagalba – pagalbos, paskelbtos neteisėta, grąžinimas – tai faktas, kuriam nedaro įtakos šalių priimta pozicija. Priduriama, kad nepaisant geranoriško pranešimo, ACEA galėjo inicijuoti grąžinimo procedūrą, nurodydama, pavyzdžiui, reikalingas sumas ir užblokuodama banko sąskaitą.

⁽²⁰⁾ Žr. 21 punktą.

⁽²¹⁾ 2003 m. liepos 23 d. Italijos laiškas, p. 6.

⁽²²⁾ Žr. 22 punktą.

⁽²³⁾ Žr. 23 punktą.

⁽²⁴⁾ Žr. 3 išnašą.

⁽²⁵⁾ Žr. 27 punktą.

⁽²⁶⁾ Žr. 29 punktą.

⁽²⁷⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

⁽²⁸⁾ Žr. 30 punktą.

- (81) Galiausiai dėl nenuoseklaus Komisijos pozicijos dėl „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymo (pavyzdžiu galėtų būti Sprendimas 1998/466/EB ⁽²⁹⁾) reikia pabrėžti, kad šis sprendimas ⁽³⁰⁾ rėmėsi Prancūzijos įsipareigojimu grąžinti turėtą pagalbą, dėl ko „Deggendorf“ teisminė praktika nebuvo taikoma. Sprendime 1998/466/EB taip pat buvo nustatyta, kad negalės būti teikiama jokia kita pagalba, išskyrus išskirtiniais atvejais. 2002 m. Komisija priėmė sprendimą dėl naujo Prancūzijos tarnybos dalyvavimo SFP naudai, tačiau šis dalyvavimas nebus pagalba. Taigi nebuvo priežasties taikyti „Deggendorf“ teisminę praktiką.

VII. IŠVADOS

- (82) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad 3,8 milijono eurų pagalba, numatyta AEP šildymo vamzdynų projektui netoli Romos, yra suderinama su Sutartimi.
- (83) Pagalbos sumos pervedimas AEP atidėtas, kol Italija neįrodys, kad neteisėta ir nesuderinta pagalba pagal Sprendimą 2003/193/EB yra grąžinta bendrovės ACEA vadovaujantis „Deggendorf“ teismine praktika,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Pagalba, kurią Italija ketina suteikti bendrovei AEP vykdyti šildymo vamzdynų projektą 1999 m. rugpjūčio 6 d. Lacijaus regioninio vykdomojo sprendimo Nr. 4556 pagrindu, yra suderinta su bendrąja rinka.

2. Pagalba (žr. pirmą punktą) negali būti suteikiama, kol Italija neįrodys, kad ACEA grąžino neteisėtą ir nesuderintą pagalbą pagal sprendimą 2003/193/EB su palūkanomis.

2 straipsnis

Italija praneša Komisijai per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo apie priimtas derinimo priemones.

3 straipsnis

Šis sprendimas skiriamas Italijai.

Parengta Briuselyje, 2005 m. kovo 16 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

⁽²⁹⁾ Žr. 31 punktą.

⁽³⁰⁾ Žr. įvado trečią dalį.